

تحقیر آمریکا در کارائیب / دولت بعدی ایران، ضدآمریکایی خواهد بود

سایت روسی یونایتد ورلد به قلم مسعود صدرمحمدی در تحلیلی با عنوان "تحقیر همزمان آمریکا در کارائیب و خلیج فارس" به بررسی جوانب مختلف اعزام نفتکش های ایرانی به ونزوئلا پرداخت.

به گزارش آران نیوز به نقل از گروه بین الملل آناج؛ یونایتد ورلد به قلم مسعود صدرمحمدی تحلیلگر مسائل بین المللی با طرح این مطلب که "اگرچه دادوستدهای تجاری متقابل مبتنی بر تبادل کالا امروزه در جهان امری عادی به شمار می آید اما زمانی که این تجارت میان دو کشوری که هر دو سالهاست با هدف نابودی از سوی ایالات متحده آمریکا تحت فشار قرار گرفته اند انجام شود تبدیل به حرکتی نمادین برای مقاومت در برابر سیستم امپریالیستی میشود" نوشت: "در حالی که ایران با کمرشکن ترین تحریم های مالی و اقتصادی که پس از انقلاب سال 1979 مواجه بوده، دست و پنجه نرم میکند و این اقدامات آمریکا را نقض آشکار حقوق بین الملل، تمامی قواعد نظم جهانی و نمودی آشکار از تروریسم اقتصادی و دولتی از سوی آمریکا تلقی میکند. ونزوئلا نیز سالهاست که با تحریم ها و تحریک های داخلی آمریکا دست به گریبان است. آمریکا بارها با استفاده از فشارهای اقتصادی و ناآرامی های داخلی برآمده از جناح های سیاسی متمایل به واشنگتن تلاش کرده تا کاراکاس را از شمار کشورهای ضدامپریالیستی خارج کند. در چنین شرایطی در حالی که آمریکا معتقد به ناتوانی ونزوئلا در تامین سوخت مورد نیاز کشور و ناتوانی ایران در تامین نقدینگی لازم برای اداره امور کشور بود، تهران و کاراکاس در یک توافق مهم تصمیم ارسال سوخت به ونزوئلا کردند. این اقدام از آن رو مهم بود که تحقیر و نادیده گرفتن آمریکا در خلیج فارس و دریای کارائیب را همزمان به همراه داشت. ایران 5 نفتکش خود را با استفاده از حق طبیعی استفاده از آبراهه های بین المللی عازم ونزوئلا کرده و بدون توجه به تهدید های آمریکا در مورد امکان بروز مشلات مختلف برای این نفتکش ها مسئولیت هرگونه مشکل برای این کشتی ها و عواقب آن را متوجه آمریکا دانسته و ونزوئلا نیز با استفاده از نیروی دریایی و هوایی خود در حالی که نیروهای آمریکایی در دریای کارائیب حضور داشتند اقدام به اسکورت کشتی های ایرانی کردند. به دنبال انتقال محموله های سوخت ایران برای ونزوئلا که از 24 می تا 2 ژوئن با ورود 5 نفتکش ایرانی به سواحل ونزوئلا انجام شد دولت کاراکاس توانست توزیع سوخت به سراسر این کشور را با سیستم جدیدی آغاز کند و از سوی دیگرایران نیز هزینه این انتقال سوخت را به صورت نقد دریافت کرد. این اقدام در حالی که از سویی یک چالش علیه سلطه گری امپریالیسم آمریکا و همپیمانانشان بود، در عین حال اقدامی عادلانه برای اعمال حاکمیت قانونی دولت های کشورهای ضدامپریالیستی برای بی اثر کردن تحریم های آمریکایی و نیز استفاده ای هوشمندانه از حقوق بین الملل عمومی و مقررات تجارت بین الملل به نفع این کشورها بود." یونایتد ورلد در ادامه تحلیل خود ضمن توجه به جایگاه سیاست یو حقوقی این اقدام ایران و ونزوئلا در وضعیت نظام تحریمی آمریکا به تغییراتی که در دولت ایران نسبت به رویکرد خوشبینانه به اروپا و آمریکا وجود داشت نیز توجه داده است. از نظر این سایت "به نظر میرسد تهران پس از ضربه های نظامی ای همچون ساقط کردن پهپاد غول پیکر آمریکایی به نام «گلوبال هاوک» با یک موشک ایرانی و نیز حمله موشکی به چند پایگاه هوایی نیروهای آمریکا در عراق که اقدامی بی سابقه در دوره پس از جنگ جهانی دوم بود، اکنون نیز با اقدامات دیپلماتیک خود در صدد ضربه زدن به چهره امپریالیستی آمریکا است. یونایتد ورلد در ادامه نوشته است: "این اقدام از سوی دیگر در سیاست داخلی ایران نیز نشان از یک تغییر مسیر و موضع قابل توجه در دولت مستقر در تهران دارد. دولت روحانی در حالی در آخرین سال قدرتش به سوی آمریکای جنوبی و کشورهای اوراسیایی کرده است که 7 سال پیش پس از به قدرت رسیدن تقریباً تمام فعالیت های دولت احمدی نژاد در آمریکای جنوبی و منطقه اوراسیا را به حالت نیمه تعطیل درآورده و تمام توان دیپلماتیک کشور را برای برقراری روابط با آمریکا و اروپا بسیج کرد. اما پس از سالهای کوشش دیپلماتیک که بر اساس تمام وازین بین المللی میتوانست منجر به یک همکاری موفق در قالب برجام شود اما باز هم آمریکا با زیر پا گذاشتن توافقات قابل توجهی که بین ایران و کشورهای 5+1 انجام شده بود سختترین تحریم های اقتصادی که چیزی جز یک جنگ تمام عیار اقتصادی علیه یک کشور بود آغاز کرد. اقدام دولت روحانی به همکاری های اقتصادی برای بی اثر کردن فعالیت های خصمانه آمریکا در قبال ایران پس از آن صورت میگیرد که برجام و راه

هایی که اروپایی ها تحت عنوان سازوکار مالی برای کم اثر کردن تحریم های آمریکایی در نظر داشتند و تهران تمام تخم مرغهای خود را در سبد آنها چیده بود ناکام ماند. به نظر میرسد دولت روحانی در یک سال پایانی خود و هر دولتی که پس از او به قدرت برسد بار دیگر رویکرد استراتژیک به آمریکا جنوبی و رویکردهای اوراسیایی در قالب همکاری های عادلانه مبتنی بر احترام متقابل با هدف بی اثر کردن اقدامات زورگویانه آمریکا را در صدر سیاست های خود قرار داده، با تشکیک بیشتری به همکاری با اروپا و روی خوش نشان دادن به آمریکا را در نظر خواهد داشت."